

взаємозв'язку з навчанням, (грає головну роль); ефективність виховання залежить від активності самої людини і того, наскільки вона включена в процес; його результати пов'язані з всіма структурними елементами, що складають цей процес: цілей і методів, а також форм.

Стрюк К. М.

Харківський радіотехнічний технікум

КОНСТРУКТИВНЕ РОЗВ'ЯЗАННЯ КОНФЛІКТІВ У НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОМУ ПРОЦЕСІ ВНЗ

«Перемагати – найдурніше заняття.

Не перемагати, а переконати, ось що гідне слави!»

В. Гюго.

Далеко не всі конфлікти в навчально-виховному процесі ВНЗ можливо передбачити чи уникнути. А інколи це і не потрібно з точки зору виграшу справи. А тому дуже важливо викладачу ВНЗ вміти конструктивно вийти з конфлікту, тобто його розумно завершити так, щоб в кінцевому плані виграв студент, який ще формується як особистість і спеціаліст. На нашу виважену думку, таким надійним помічником в цій особливо важливій державній справі є нова для нашої країни багатовекторна наука конфліктологія. Саме вона вивчає причини, особливості, закономірності виникнення, розвитку і функціонування конфліктів, методи і способи їх попередження та вирішення, а також подолання їх негативних наслідків.

Введення елементів науки конфліктології доречно в будь якому навчально-виховному процесі, та особливо воно необхідне у ВНЗ, куди молода людина поступає на навчання в значній мірі сформованою особистістю.

Розв'язок конфлікту – це сумісна діяльність його співучасників, направлена на завершення протидії і вирішення проблеми, яка привела до зіткнення.

Розв'язання конфлікту вимагає активності обох сторін по перетворенню умов, в яких вони взаємодіють по ліквідації причин конфлікту. Для розв'язання конфлікту необхідна зміна опонентів (або хоч одного з них), їх позицій, які вони відстоювали в конфлікті. Не рідко розв'язок конфлікту базується на зміні відношення опонентів до його об'єкту, чи один до одного. Наприклад, студент нерідко пропускає заняття, тому, що враховуючи свій матеріальний стан, вимушений епізодично працювати. Куратор групи, розібравшись в причині конфлікту, пропонує адміністрації ВНЗ виділити цьому студенту певну допомогу, або знайти можливість прийняти його на роботу (наприклад - в якості лаборанта на одну з кафедр факультету на якому він навчається). Всі задоволені. Конфлікт розв'язаний.

Врегулювання конфлікту відрізняється від його розв'язання тим, що в ліквідації протиріччя між опонентами приймає участь третя сторона. Цією проблемою доводиться займатися куратору групи при виникаючих конфліктах

між студентами його групи, та викладачами, які проводять заняття саме в «його» групі. Адже саме куратор групи, більше ніж хтось інший, знає конфліктуючі сторони. А тому досить доречно викладачу, особливо тому, хто перший рік веде заняття в цій групі, час від часу коректувати свою роботу з куратором групи.

А що вже говорити про вміння врегульовувати конфлікти в роботі заступників директора(проректорів), завідуючих відділень (деканів) ВНЗ, а особливо директора (ректора) не з точки зору його вихованості, чемності чи наукового рівня, а в першу чергу, з точки зору «продукції», яку випускає його заклад.

Проблеми вирішення конфліктів в будь-якому навчальному закладі неминучі і безкінечні. Адже навчально-виховний процес особливо родюче місце для них. Всі конфлікти керівник, адміністратор, викладач повинні розв'язувати лише позитивно, тим самим створюючи умови для подальшого підвищення рівня якості освіти в ВНЗ, де вони працюють.

*Тадаєва А. В., викладач
Харківська державна академія культури*

СОЦІАЛІЗАЦІЯ МОЛОДІ В УМОВАХ ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА

XXI ст. характеризується переходом до інформаційного суспільства, де провідними компонентами культури стали інформація та нове знання. Найдоступнішим джерелом інформації на сьогодні виступають, так звані, нові медіа (Інтернет, мобільна телефонія та інтерактивні радіо, телебачення). Молодь найактивніше використовує нові медіа у власній життєдіяльності.

Культуру інформаційної цивілізації та оновлення її цінностей вивчають: Н. Каліновська, В. Шейко та інші; праці Дж. Доната, Дж. Салер, Ш. Теркла, В. Фриндте та інших присвячені виявленню закономірностей конструювання ідентичності особистості у віртуальному середовищі; особливості соціалізації молоді в інформаційному просторі досліджують Н. Максимовська, А. Мудрик, В. Плешаков, А. Рижанова та інші.

Адаптаційні можливості молоді до умов інформаційного суспільства, на відміну від старшого покоління, сильніші в силу їх психо-вікових особливостей: активність, високий рівень сприйняття нової інформації, навички користування гаджетами, бажання бути на гребені моди та завжди онлайн з світом тощо. Молодь виступає найактивнішими користувачами нових медіа, які, в свою чергу, сприймаються молодим поколінням як продовження соціальної реальності. В наслідок цього відбувається трансформація всіх сфер людського буття: побуту, дозвілля, професійної сфери, навчання тощо. Крім того, сучасні медіа впливають на засвоєння соціальних норм, цінностей, також виступають засобом неформальної освіти та просвітництва.